

Veronika Khek Kubařová

Ráda věřím na zázraky

Letošní adventní a vánoční čas bude k herečce Veronice Khek Kubařové a jejím příznivcům štědrý – po listopadové premiéře filmu *Přání Ježíškovi* se v kinech objeví také pokračování pohádky *Tajemství staré bambitky 2*. Je to prý sbírání ovoce, které bylo zaseto v koronačasech.

Věra Keilová

Všichni už teď myslíme na Vánoce. Prozradíte své letošní přání Ježíškovi?

Přála bych si, aby letošní Vánoce byly hlavně klidné a plné odpočinku a pohody. Je jedno, kde a jak proběhnou, ale cítím, že si potřebuju odpočinout. Máme moc hezké období s manželem a těším se, že budeme spolu.

Jak jste to dokázali? Mnoho dvojic se v poslední době naopak rozešlo, nebo jejich vztah ochladl.

Když vloni na jaře přestala den ze dne hrát divadla a zrušila se nám veškerá práce, odjeli jsme do Krkonoš, kde jsme se na více než dva měsíce zavřeli v naší garsonce. Vůbec jsme nevěděli, co bude dál. Chvillemi to bylo těžké, protože když se najednou zastaví dva časově vytižení lidé, začnou se vyplavovat nejrůznější věci. Dokázali jsme si ale všechno upřímně vyříkat a díky tomu se po šesti letech manželství v našem vztahu otevřel nový rozměr. Jako bychom se znovu rozhodli, že jo! Že takhle to je správně a že Pavel je pro mě právě teď tím nejlepším mužem a já pro něj nejlepší ženou.

Tleskám...

V první fázi jsme asi jako všichni byli úplně paralyzovaní, ale potom jsem si uvědomila, že i když to bylo náročné období,

vlastně pro mě bylo krásné. Byli jsme s manželem v horách, kde jsme se mohli cítit bezpečně, v přírodě a zároveň v izolaci jen my dva, což pro mě byla nádherná zkušenost a zážitek volna. Ušila jsem pro nás roušky a ze staré látky také plátěnou tašku. Jenže pak se mi šicí stroj rozbil a teď mi to nikde nechtějí opravit. K tomu jsem také více uklízela, zatímco Pavel se coby absolvent střední hotelové školy ujal vaření nejrůznějších dobrot. Odpočinuli jsme si a bylo to skvělé.

Takže to příjemné nakonec převážilo nad tím nepříjemným?

Zpětně to tak vidím, přestože to také bylo zvláštní setkání s vlastními obavami, úzkostmi a panikami. Osobně mnou otřásl i připomenutí si smrtelnosti. Když hrozí smrt, člověku prostě něco dojde. A ta myšlenka přišla bez ohledu na to, jak to bylo skutečně vážné, že by se měl zamyslet nad tím, co je v životě opravdu podstatné a jak pracovat s tím, když se objeví úzkost a strach. Nejdřív ale člověk většinou vypije pár láhví vína, aby se nějak uvolnil. To je však jenom berlička. Brzy mi došlo, že tohle nestačí. Na chvilku to člověka utlumí, ale neodpoví mu to na žádné otázky a nic to neřeší – na rozdíl třeba od procházek v přírodě, které vám dokážou vrátit klid. A protože máme psa – pana Bárnyho, ven jsme chodit museli za každého

Dáte vždy na svou intuici?

Určitě se někdy stane, že ji neposlechnu, ale většinou dostanu rychlou zpětnou vazbu, což považuju za progres. Například zjistím, že jsem třeba včas neřekla, že mám hlad, a pak mi kvůli tomu bylo špatně. Jsem přesvědčená o tom, že vnitřní hlas má pravdu a rozklíčovat ho je vždy přínosné, i když pak třeba můžeme udělat kompromis.

Krkonose tedy konzumujete trochu jinak než běžní turisté a lyžaři?

Bárny s námi na sjezdové lyže nemůže, takže chodíme i na horách hlavně pěšky. Jednou jsme si půjčili skialpy, ale zjistila jsem, že to pro mě není.

Jak ještě pejsek změnil váš život?

Asi se nám ho nepodařilo moc vychovat, protože je rozmazlený, ale život nám změnil naprosto zásadně. Nejen tím, že s ním musíme chodit ven několikrát za den, což mi určitě zlepšilo imunitu, takže jsem míň nemocná, ale také se mi otevřel úplně jiný svět. Asi tak, jako když Jiřík v pohádce o Zlatovlásce ochutnal kousek ryby a začal rozumět zvířatům. I mně se díky Bárnymu pootevřely dveře do zvířecí říše – najednou zvířatům víc rozumím a vím, co cítí a co chtějí. Při natáčení pokračování Bambitky jsem například jezdila na koni a vnímala jsem to úplně jinak než dříve. Věděla jsem, že si musím vypěstovat určitou autoritu, aby kuň přesně věděl, co po něm chce.

Když jsme si Bárnyho před čtyřmi lety pořídili, začali jsme psát fiktivní seznam všeho, co nám zničil včetně oblečení a autosedaček za desítky tisíc. Po nějaké době jsme ale zapisování položek na odpis raději vzdali. Bárny ze mě také odebral princeznu, protože když ke mně dříve přišla kamarádka se psem, úzkostně jsem chtěla, aby mu otřela packy. A nyní s námi Bárny spí v posteli, o čemž jsme původně říkali, že to nikdy nenastane. Teď se ráno probudím a mám vedle sebe třeba list nebo klacík, který mu vypadl z kožichu.

Princezen jste si zahrála několik, bude ještě nějaká další?

V nové pohádce Tajemství staré bambitky 2 jsem už hrála královnu a za to jsem vděčná. Doufám totiž, že se přes královny dostanu až ke kouzelným babičkám. Pohádky miluju. Na podzim jsem točila ještě další krásnou pohádku s názvem Princ mamánek, kterého si zahrál Jan Budař, a jedním z jeho největších úkolů bylo setkat se s paní Smrtí. Přijde mi to jako úžasné téma tím spíš, že děti to celé vnímají jinak. Točili jsme hodně v lesích a v téhle pohádce jsem si zahrála Bětu, holku z hospody.

Pohádky jsou neodmyslitelně spjaté právě s Vánoce. Do jaké míry vytvářejí vánoční atmosféru u vás doma?

Mít jednou za rok díky porci vánočních pohádek jistotu, že dobro zvítězí nad zlem, mi přijde fajn. Není to tak, že bych si v programu našla pohádku a pak v daný čas sledovala televizi,

ale díváme se na to, co zrovna běží, když jsme doma. Mám ráda klasiku, k níž pro mě patří Princezna ze mlejna nebo Hrátky s čertem.

Čím jsem starší, tím v tento čas také cítím silnější potřebu usebrání, prostě být v klidu a uvědomovat si, na čem v životě skutečně záleží. A také mám ráda sváteční setkávání s rodinou a s přáteli. Jak se necháte strhnout tím, co všechno o Vánocích jakoby musíte, aby byly perfektní, vůbec si je neuzijete, a proto je spousta lidí bojkotuje.

Nikdy jste nepropadla vánočnímu běsnění?

Také jsem tím prošla, ale našťastí se vyvíjíme. Vloni jsem byla nejvíc nervózní z toho, zda se uvidím se sestrou, která žije v Kanadě, protože koronavirus nám všem zamíchal kartami. Možná o to víc bylo pak ale naše setkání krásnější.

Vaše sestra vystudovala ekonomii a obě jste prý úplně jiné...

Moje mladší sestra Dana dnes pracuje jako účetní v jedné kanadské restauraci, což je pro mě obdivuhodné z mnoha hledisek. A kromě toho obdivuju také to, že jsou s přítelem velcí sportovci, kteří mají rádi skialpinismus i cyklistiku. Jedno léto dokonce žili v dodávce uprostřed přírody. Dokázali eliminovat veškerou spotřebu plastů, a dokonce recyklují i oblečení a boty.

Je pro vás těžké vybírat dárky pro své blízké?

Už několik let si v rodině říkáme, že na dárkách nezáleží a že si tedy nic nedáme. Jenže pak to všichni poruší, a tak si už dopředu neříkáme nic a necháváme to na každém, jak to zrovna cítí. Rozhodně si ale netrhám žíly ani vlasy, abych měla dokonalé dárky. Například vloni jsem blízkým namalovala obrazy, a když už dárky kupuju, vybírám hlavně české výrobky. A pak je balím třeba do novin nebo časopisů s hezkými fotkami, anebo používám staré krabice, které nějak ozdobím. Balicí papíry recyklujeme.

Předloni jste se stala vítězkou StarDance... když hvězdy tančí. Zatancujete si ještě někdy?

Ano, tanec mi zůstal. Když jsme vloni uvízli na horách, párkrát jsem si pustila taneční hudbu na YouTube a přitom se doma zmítala v obýváku až do úplného propocení. Bylo to skvělé, protože jsem se rozhýbala, ale jestli někdo stál u okna v domě naproti a viděl to, musel se moc dobře bavit. Přišlo mi ale úžasné dát tělu příležitost k pohybu bez hodnocení a bodů poroty. Jindy jsem na YouTube sledovala i Dominika Vodičku, mého tanečního partnera ze StarDance, a spolu s ním si doma opakovala třeba čaču. Pavel je teď hodně aktivní v tenise, ale v tom ho už nedostihnu.

Co vás ještě baví kromě tance?

Před časem jsem cvičila hormonální jógu a koupila jsem si tak nádhernou podložku s ptáčky a květinami, že mě opravdu každé ráno donutila, abych ji rozvinula a cvičila. Hýbu se i teď, cviky různě kombinuju a také se protahuju, aby mě nebolela záda. Největším poštouchnutím k tomu, abychom